

Referat af klubaften 15/2-2013

Tema: Metrum-hygge

Aftenen var arrangeret af Belling og han havde på forhånd bedt medlemmerne om at tage musik med da der ikke ville blive sat fokus på A/B tests og udskiftning af komponenter. Helt uden eksperimenter blev det dig ikke...

Stjernen i aftenens program var en Metrum Octave DAC. En hollandsk produceret non-oversampling dac til en rimelig pris som har fået megen positiv omtale. Mere kan ses på http://www.nosminidac.nl/Octave_English.html.

Løbeværket var en Aune CD transport; et kinesisk drev som kun kan købes online på hjemmesider oversat via google translate. Den fungerede dog upåklageligt og var (så vidt referenten husker) baseret på et Philips cdpro drev. Forforstærkeren var Bellings Border Patrol rørbamse som tidligere har vist sit værd i klubben. Resten af kæden var klubbens.

Som en særlig service havde Belling taget andet musik med end 12-tone kattejammer og aftenen startede således ud med Clapton unplugged.

Vi varmede op med lidt forskelligt: Benni Chaves "Up Close", Cassandra Wilson, Tolkien Ensemble "An evening in Rivendell", Neanders jazzband "Gumbo", bl.a.

Kommentarerne var blandede. Det lød behageligt og "musikalsk" men stereobilledet var ikke helt præcist. Folk virkede dog som om at de nød musikken hvilket var aftenens egentlige formål.

For at afveksle lidt satte vi klubbens Cdafspiller til via de analoge udgange. Sonyen har ikke tidligere imponeret som standalone, men denne gang kunne den godt følge med. Smådetaljer og perspektivet var bedre and Metrum/Aune kombien. Vi testede frem og tilbage med Missa Criolla fra klubsampleren. Der var flest stemmer for Metrum/Aune da den var mest behagelig (naturlig) at lytte til. Dog var Sonyen bedst til at adskille

stemmerne i koret.

Op til kaffepausen fik vi glæden af at lytte til Knud Lavard i sin fulde længde. Det fremprovokerede blandede følelser.

Som et sidste forsøg blev der efter pausen skiftet digitalkabel. Erlend havde medbragt et Blue Jeans kabel som han mente ville være bedre en det lettere lappede radarkabel vi havde benyttet indtil nu. Og det virkede. Til manges store overraskelse var der en rimelig forskel til det bedre. Den grundlæggende klang fra Metrum-dacen var uændret, men der var mindre støj/fnidder.

Vi sluttede aftenen med at gå i barndom med bl.a. Black Sabbath og Deep Purple og vi slap da heller ikke for lidt Stravinsky fra Belling.

Konklusionen på aftenen må være at vi ikke kan klare os uden at have en smule variation i opstillingen. Om ikke andet så for at få en reference. Musikken kan dog sagtens fylde mere end den har gjort på det seneste. Tak for en hyggelig aften.

- Peter Sandberg